

[Socialministeren.]

Når man fra visse amtskommuner og kommuner hører om byggeri til administrationen, så drejer det sig om bygninger, man under alle omstændigheder har ment at have brug for, uanset om man skulle køre videre med den lovgivning, som gælder i dag.

Jeg må derfor afvise, at der skulle være væsentlige besparelser at hente gennem en yderligere udskydelse af bistandsloven. Jeg må tage afstand fra fremskridtspartiets forslag ud fra ønsket om hurtigst muligt at få gennemført den bedre udnyttelse af ressourcerne, som bliver mulig efter bistandsloven, og som kommunerne nu har forberedt sig på, og også ud fra ønsket om, at ingen medarbejder i denne del af den sociale sektor skal leve ret meget længere i uvished om sit fremtidige tilhørsforhold.

Hjortnæs (S):

Mit partis ordfører, hr. Albertsen, er forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor kort sige, at socialdemokratiet ikke kan medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag, og vi håber, at andre partiers afvisning af lovforslaget vil være så markant, at selv fremskridtspartiet kan indse, at det er spild af tid at ofre udvalgsarbejde på det.

Peter Holst (V):

Venstre vil gøre sit til en markant afvisning af fremskridtspartiets forslag om at udsætte bistandslovens ikrafttræden. I øvrigt finder vi, at der er en lille lækage i logikken, når fremskridtspartiet forleden har tilsluttet sig, at nogle af de forbedringer, bistandsloven giver, allerede gives et år før loven træder i kraft ved en ændring af forsogsloven, men i øvrigt vil udskyde selve bistandsloven et par år. Vi finder, det er en lidt ulogisk slutning.

Fremskridtspartiet frygter åbenbart en udgiftsstigning, navnlig på det personale-mæssige område. Denne frygt finder vi ubegrundet ud fra den betragtning, at når bistandsloven er ikrafttrådt, da er persona-

leudgifterne en egenkommunal udgift fuldt ud, i modsætning til nu, hvor der er refusioner på store områder. Vi har derfor tiltro til, at mange agtpågivne socialudvalg vil medvirke til, at en udgiftsopsvulmen ikke finder sted.

I øvrigt vil jeg godt rette en lettere bebrejdelse mod fremskridtspartiet, fordi man fra det partis side har fremstillet bistandsloven som en — jeg citerer fra betænkningen afgivet 31. maj 1974 i forbindelse med lovforslagets gennemførelse — „paragrafsvulmende“ lov, der udgør „en fed malkeko for diverse administratorer, som meget vel kan bruge oceaner af deres skatteyderbetalte tid til gold juraakrobatik og andre skrivebords-nyttigheder“.

Netop fordi bistandsloven er en strengere arbejdsplan, der frister mindre til at bruge gold skrivebords-tid, finder vi, at lovforslaget om udsættelsen er ubegrundet.

Vi finder også, det er lidt besynderligt, at fremskridtspartiet vil fortælle, at bistandsloven er et eksempel på en voldsom paragrafopsvulmen, når de nøgne kendsgerninger er, at bistandslovens 145 paragraffer afløser andre loves i alt 550 paragraffer. Derfor er det ingen opsvulmning, men det modsatte.

Jørgen Junior (FP):

Hvis man er et velkonsolideret foretagende, så kan man måske tillade sig at udskrive en blankocheck til en mand, til hvem man har meget stor tillid. Langt de fleste af os vil dog finde, at dette er en overdreven let-sindighed selv i nutidens Danmark. Ikrafttrædelsen af den såkaldte sociale bistandslov, som dette makværk af et lovkompleks er blevet kaldt, er en blankocheck. Det er en blankocheck til de mange, der skal leve af at administrere loven. Havde det så blot været en blankocheck til brugerne af loven, som man nok kan nære tillid til i langt højere grad. Fremskridtspartiet har imidlertid ingen tillid til de administratorer, der allerede nu beslæglægger en alt for stor del af de ydelser, vi ønsker skal komme dem til gode, der har behov herfor.